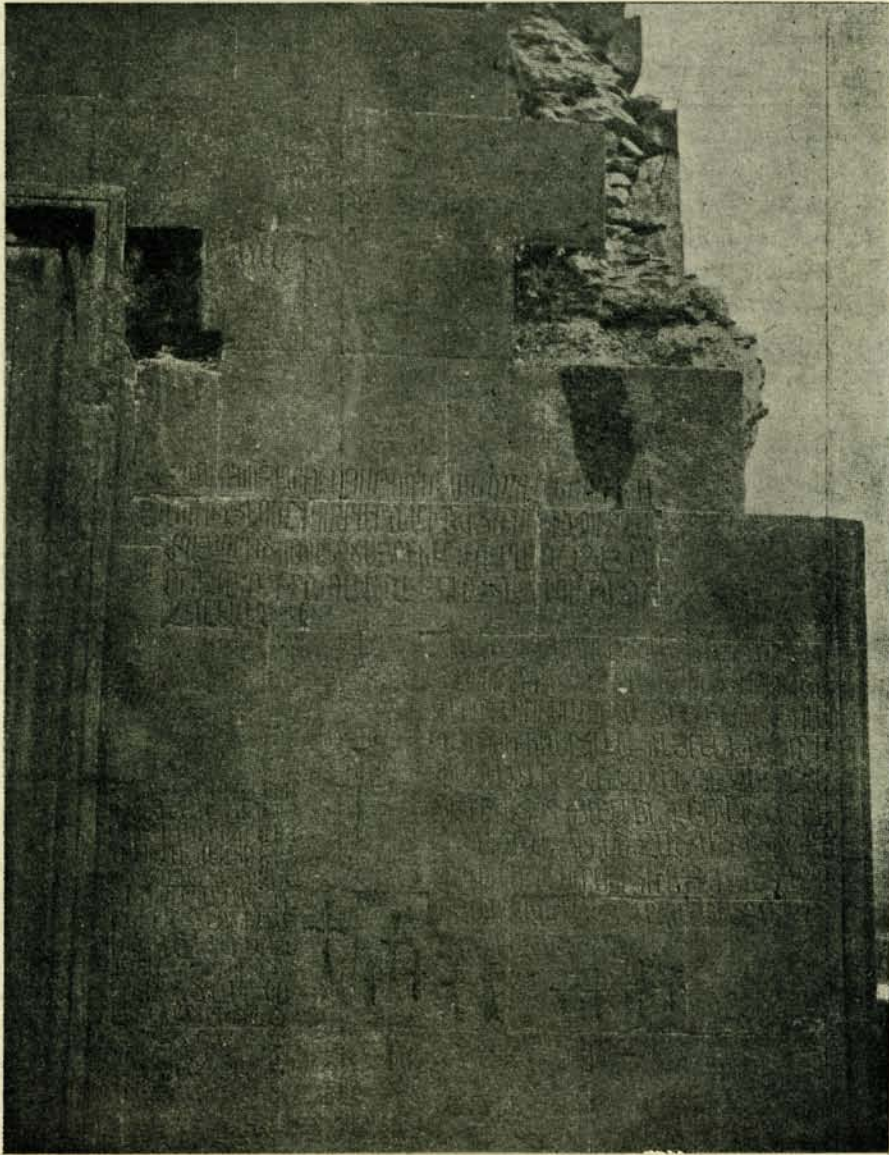

լատակ» եւն. իշխանունիւն շինել է Երեւանի (գիւղի) Աստուածածնի ժամատունը և գնել այս աւետարանը ի յիշատակ իւր ամուսնու, որ գրուած է «ի վանս Երեւան, ընդ հովանեաւ սբ. Աճաճնիս եւ Գէորգայ զաւրավարիս, ձեռամբ անարհեստ եւ մեղսայմակարգ եւ փցուն գրչի Վահանայ ի թւայրերուե. հայկազեան

ՉԳԴ եւ ՉԴԸ թուականներին: Նորա նուիրաբերութիւնը կարող էր ՉՊԵ, ՉՂԵ կամ ՉՊԵ թուականին լինել. ա՛րդ, համեմատելով արձանագրութեան թուականի տասնաւորի մնացորդը ընդգծուած տառերի հետ, մասամբ միայն նմանութիւն ենք գտնում Հի, բայց աւելի Պի հետ, որով եւ վերականգնել կարող ենք

Պատկեր 169.

տամարիս ՉԴԸ (= 1349)(*)։ Այստեղ եւս յիշատակուած են երեք եղբայրների մահը երիտասարդութեան հասակում։

Ըստ այսմ մեր նուիրատու Ուքանը Վահրամ Շահունեցու եւ Գոնցայի որդին էր, կենդանի ՉՈՒ, ՉՈՂ եւ ՉԾԹ թուականներին, մահը յիշատակուած

թուականը՝ ՉՂԵ, բայց աւելի հաւանական ՉՊԵ։ Վերջին դէպքում ՉՂԵ թուականին Յախաց քարում թաղուած Ուքանից տարբեր անձն պէտք է համարել մեր Ուքանին. «Ձազնիւն յընտրեալսն եւ զքաջն ի զաւրականսն զպարոն Ուքանն յիշեցէք. թուին ՉՂԵ»(*):

(*) Վարդաշենի եկեղեցու աւետարանի յիշատակարանը։

(*) Գաջբերունի, Արարատ, 1889, եր. 327; Ալիշան, Սիսական, եր. 156; Առ հասարակ դժուար է ենթադրել տար-